

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: **J. K.**
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Mikulíkem Hamele
sídlem Potoční 1094, 738 01 Frýdek - Místek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2021 č.j. MSK 116647/2021, ve věci
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2021 uznal Magistrát města Karviné (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) v souvislosti s porušením § 4 písm. c) zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“), kterého se měl dopustit úmyslně tím, že dne 12. 7. 2021 kolem 08.45 hodin

v Karviné na ulici U Farmy jako řidič nerespektoval dopravní značku „Zákaz vjezdu všech vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 3,5 t“ s dodatkovou tabulkou „Mimo vozidel na povolení MMK a vozidel TSK a IZS“. Za uvedený přestupek uložil správní orgán prvního stupně žalobci pokutu ve výši 2 500 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, kterému žalovaný částečně vyhověl, když rozhodnutím identifikovaným v záhlaví (napadené rozhodnutí) pokutu snížil na 2 000 Kč a ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Dne 27. 12. 2021 podal žalobce u Krajského soudu v Ostravě žalobu, ve které se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného a současně navrhl zrušení opatření obecné povahy vydaného Magistrátem města Karviné - dopravní značky „*zákaz vjezdu vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 3,5 tuny*“ společně s dodatkovou tabulkou „*mimo vozidel s povolením MMK a vozidel TRK a IZS*“ na ulici U Farmy v Karviné, jejímž porušením se měl přestupku dopustit (řízení o zrušení opatření obecné povahy bylo usnesením krajského soudu ze dne 3. 3. 2022, č. j. 20 A 11/2021-39 vyloučeno k samostatnému projednání). Žalobní námitky směřují především proti napadenému dopravnímu značení a jeho rozporu se zákonem.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobě vytkl její nepřehlednost a poukázal na to, že žalobní námitky směřují výhradně proti umístění dopravní značky. Tato otázka však byla posuzovaná v samostatném řízení, ve kterém krajský soud rozsudkem ze dne 11. 5. 2023, čj. 76 A 1/2022-79, návrh žalobce na zrušení části opatření obecné povahy zamítl. Při přezkoumávání napadeného rozhodnutí o přestupku žalobce (a předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně) je tedy podle žalovaného nutno vycházet z toho, že předmětná dopravní značka byla umístěna v souladu se zákonem a žalobce jako řidič vozidla měl povinnost se jí řídit. Jestliže tak neučinil, dopustil se přestupku. Žalovaný poukázal na to, že jednání řidiče spočívající v nerespektování dané dopravní značky bylo provedenými důkazy nepochybně prokázáno a ani žalobce nenamítá opak. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že jiné konkrétní námitky vůči přestupku žalobce nevznáší.
4. Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s. ř. s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba důvodná není.
5. Rozhodující skutkové okolnosti zjišťoval krajský soud ze správního spisu. Podává se z něj, že žalobce byl dne 12. 7. 2021 příslušníky PČR zjištěn jako řidič vozidla, se kterým měl porušit dopravní značku zákaz vjezdu vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje hmotnost 3,5 tun (B13). Výjimku měly pouze vozidla s povolením Magistrátu města Karviná a vozidla TSK a IZS. Věc byla postoupena správnímu orgánu prvního stupně, který oznámil žalobci zahájení řízení a předvolal jej k ústnímu jednání na 19. 8. 2021 (podle doručenky žalobce předvolání osobně převzal dne 10. 8. 2021). Podle protokolu o jednání ze dne 19. 8. 2021 se žalobce k ústnímu jednání nedostavil, aniž by svou neúčast omluvil. V procesním postavení svědků byli vyslechnuti městští strážníci, kteří věc s žalobcem na místě projednávali (do příjezdu PČR) a při výpovědi shodně uvedli, že byli vysláni na ulici U Farmy v Karviné, protože zde řidiči vozidel nerespektovali dopravní značku zákaz vjezdu s dodatkovou tabulí. Žalobce hlídce uvedl, že se s nimi nebude bavit, doklady ukázal až přivolaným příslušníkům PČR, odmítl se k věci vyjádřit a přestupek uznat. Svědek F. uvedl, že se ve všech případech jednalo o vozidla nad 3,5 tuny, která do areálu projela kolem zákazové značky, když jiná přístupová cesta k firmě nevede. Po jednání rozhodl správní

orgán prvního stupně o přestupku žalobce, jak shora uvedeno. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, ve kterém brojl především proti příslušnému dopravnímu značení. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím shora uvedeným způsobem.

6. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky se týkaly nezákonnosti příslušného dopravního značení (opatření obecné povahy) zakazujícího vjezd vozidel s okamžitou hmotností nad 3,5 tuny, přerušil soud řízení do pravomocného skončení řízení o žalobě proti spornému opatření obecné povahy (dopravní značce).
7. Ve věci sp. zn. 76 A 1/2022 zdejší krajský soud nejprve rozsudkem ze dne 28. 7. 2022 návrhu žalobce vyhověl a napadené opatření obecné povahy od počátku zrušil. Důvodem bylo - stručně řečeno - nedostatečné vypořádání námitek SATPET Production s. r. o., která má u sporné komunikace provozovnu a ve správním řízení předcházejícím vydání napadeného opatření obecné povahy (dopravní značky) tvrdila nepřiměřenost zákazové značky, která znemožňuje její zásobování. Ke kasační stížnosti Magistrátu města Karviné Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 3. 2023, č. j. 10 As 263/2022-32, rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud zdůraznil, že podle ustálené judikatury se věcný úspěch v řízení před soudem zpravidla odvíjí od procesní aktivity navrhovatele v průběhu přijímání opatření obecné povahy. Jeden z následků procesní pasivity spočívá v tom, že nepodal-li navrhovatel během procesu přijímání opatření námitky ani připomínky, nemůže se soud vůbec zabývat posouzením přiměřenosti přijatého řešení. Navrhovatel (žalobce) se procesu přijímání opatření obecné povahy nijak neúčastnil, tedy nepodal ani námitky, ani připomínky, proto Nejvyšší správní soud nemohl připustit, aby soud přezkoumal k jeho návrhu přiměřenost opatření obecné povahy. Nejvyšší správní soud dodal, že nelze připustit takový (absurdní) výklad zákona, podle něhož by jakýkoli řidič při každém porušení dopravní značky mohl společně s žalobou proti rozhodnutí o přestupku vždy podat též návrh na přezkum dopravní značky a testovat ji principem proporcionality. Právo těch osob, které jsou dopravní značkou skutečně dotčeny na právech, napadat před soudem účinně též nepřiměřenost dopravního značení, přitom zůstává zachováno. Lze totiž očekávat, že osoby, kterých se dopravní značení přímo dotýká, se budou proti umístění dopravní značky včas bránit již ve správním řízení, což SATPET Production s. r. o. učinila, návrh na zrušení vydaného opatření obecné povahy soudu však již nepodala. Žalobce pak již podle závěru Nejvyššího správního soudu nemá oprávnění podat návrh k ochraně veřejného zájmu či práv jiných osob. Právě takový přístup krajský soud umožnil, když připustil, aby navrhovatel (žalobce) mohl namítat nepřiměřenost opatření obecné povahy vůči SATPET Production s. r. o., resp. nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy pro nedostatek důvodů s tím, že se magistrát námitkou nepřiměřenosti opatření vůči SATPET Production s. r. o. nezabýval. Uvedenou procesní vadu mohla podle Nejvyššího správního soudu kritizovat pouze SATPET Production s. r. o., která však návrh na zrušení opatření obecné povahy nepodala. Krajský soud následně rozsudkem ze dne 11. 5. 2023, č. j. 76 A 1/2022-79, návrh žalobce zamítl, při respektování právního názoru, že navrhovatel (žalobce) nemůže nepřiměřenost opatření obecné povahy před soudem účinně namítat, neboť ji neuplatnil v průběhu jeho přijímání. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost a řízení o ní dosud ukončeno nebylo.
8. Krajský soud v tomto řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí zvážil stávající procesní situaci a dospěl k závěru, že v řízení lze pokračovat. Incidenční žaloba napadající příslušné dopravní značení byla pravomocně zamítnuta (viz § 54 odst. 5 s. ř. s.), a přestože žalobce

proti zamítavému rozsudku podal kasační stížnost, tak krajský soud s ohledem na předchozí shora popsany závazný názor Nejvyššího správního soudu nepovažoval za hospodárné vyčkávat na skončení řízení o kasační stížnosti.

9. Pro účely tohoto soudního přezkumu tak krajský soud vychází z předpokladu, že příslušné dopravní značení, které měl žalobce porušit, bylo v rozhodném okamžiku pro žalobce závazné, což do značné míry předurčuje výsledek tohoto řízení. Žalobce totiž kromě nezákonnosti sporné dopravní značky žádné jiné konkrétní žalobní námitky proti přestupkovému rozhodnutí neuplatnil, resp. krajský soud je v žalobě nedohledal. V tomto směru krajský soud musí přitakat žalovanému, že žaloba je nepřehledná a orientace v ní je značně složitá. Není ani snadné rozlišit, kdy se jedná ještě o reprodukční část žaloby (citace jednotlivých pasáží napadeného rozhodnutí) a kdy o vlastní žalobní argumentaci. Řízení před krajským soudem je ovládáno dispoziční zásadou a obsah, rozsah a kvalita žaloby předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za žalobce. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli jeho advokáta.
10. Krajský soud opakovaně zdůrazňuje, že nedohledal v žalobě samostatný žalobní bod, kterým by žalobce nad rámec námitky o nezákonnosti dopravní značky (jež byla předmětem samostatného řízení) brojil konkrétně proti napadenému rozhodnutí. Žalobce nezpochybňoval závěr správních orgánů, že jel s vozidlem o hmotnosti přesahující 3,5 tuny do místa, do kterého to dopravní značka zakazovala, aniž by tvrdil, že na něj dopadala některá z výjimek stanovených dodatkovou tabulí (povolení MMK, vozidla TSK a IZS), stejně tak nebyla shledána žádná procesní vada s negativním vlivem na zákonnost napadeného rozhodnutí, ke které by byl soud povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
11. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
12. Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěch neměl, proto ze zákona právo na náhradu nákladů řízení nemá a žalovaný sice byl procesně úspěšný, podle obsahu spisu mu však v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti (za kterou krajský soud považuje také vyjádření k žalobě) nevznikly, proto mu náhrada nákladů řízení přiznána nebyla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

Ostrava 31. října 2023

JUDr. Martin Láníček
samosoudce